

ถาวรภาพของการเกษตรในระบบการทำฟาร์ม

Agricultural sustainability in farming systems

สุวิทย์ เดชาศิริวงศ์^๑

Abstract

Sustainable agriculture is a topic which receives much attention from the level of international institutes down to researchers and developers in rural areas. This paper presents the approach in farming system with the emphasis on agricultural sustainability and also presents issues or areas in the environment of which sustainability should be examined.

บทคัดย่อ

การเกษตรที่มีถาวรภาพ (Sustainable Agriculture) กำลังเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจตั้งแต่ระดับสถาบันนานาชาติ จนถึงนักวิจัยและนักพัฒนาในท้องถิ่น บทความนี้นำเสนอแนวทางการวิจัยระบบการทำฟาร์มโดยเน้นถาวรภาพของการเกษตร และเสนอประเด็นที่น่าศึกษาถาวรภาพในบางสภาพแวดล้อม

คำนำ

แนวทางการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรได้เปลี่ยนไปมากในระยะท้าปีที่ผ่านมา การผลิตอาหารให้เพียงพอไม่ใช่เป้าหมายหลักดังที่เคยมีต่อ กันมาแล้ว การปฏิวัติเชิงการใช้พันธุ์พืชที่ให้ผลผลิตสูงและใช้เทคโนโลยีที่ต้องการลงทุนสูงกำลังถูกท้าทาย และประเมินกันอีกรอบหนึ่ง

MacKay (1988) อ้างถึงรายงานของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมและพัฒนาการของโลก (World Commission on Environment and Development WCED) ว่า โลกจะมีอาหารเพียงพอในปีคิริสต์ศักราช 2000 ได้นั้น จะต้องมีการเพิ่มผลผลิตทางเกษตรโดยการรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้มีถาวรภาพ ซึ่งคณะที่ปรึกษาดังกล่าว เน้นถึงความสำคัญที่จะต้องทำให้เกิดถาวรภาพของการดำรงชีพ (Sustainable livelihood) โดยให้เหตุผลที่สำคัญ ๓ ประการคือ

๑. มนุษยชาติ ทราบได้ที่คนยากจนยังต้องเสียเงินกับความอดอย่าง ลูกหลานอาจจะต้องตายตั้งแต่เล็ก คนเหล่านี้จะใช้การมีลูกมากเป็นการลดความเสี่ยง เพราะการมีลูกมากอาจจะช่วยทำมาหากินได้มากขึ้น มีลูกหลานคงอยู่และยามแก่เฒ่า

^๑อาจารย์ภาควิชาพัฒนาศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ และนักวิจัยโครงการวิจัยระบบการทำฟาร์ม มหาวิทยาลัยขอนแก่น

2. ปัญหาทรัพยากร ถ้าหากประชากรไม่มีที่ทำกินเป็นของตัวเอง เชาก็ไม่สนใจที่จะดูแลรักษา จึงมุ่งเพียงฉกจลาจลประโภชันในระยะเวลาอันสั้น

3. ปัญหาเศรษฐกิจ ถ้าประชากรชนบทสามารถมีการวางแผนของการค้าร่วมเชิงเชิงก็จะไม่หิ้ง ถืนฐานเช้าไปอยู่ในเมือง ปัญหาเรื่องการให้บริการสาธารณูปโภคในเมืองใหญ่ก็ลดลง ปัญหาการว่างงาน ในเมืองก็จะไม่เพิ่มขึ้น ประชากรในชนบทสามารถผลิตทั้งเพื่อบริโภคและเหลือขาย เมื่อมีการจัดการทรัพยากร ที่เหมาะสมทำให้เศรษฐกิจในท้องถิ่น และของประเทศโดยส่วนรวมดีขึ้น

เสถียรภาพกับถาวรภาพ (Stability and Sustainability)

ความจริงค่าว่าถาวรภาพ (Sustainability) ไม่ใช่คำใหม่ในหมุนกวิจัยระบบการทำฟาร์ม ซึ่งจำ คุณสมบัติของระบบ (System Property) ในส่วนที่เกี่ยวกับรายได้ และผลผลิตได้ขึ้นมาจาก 4 อย่าง คือ

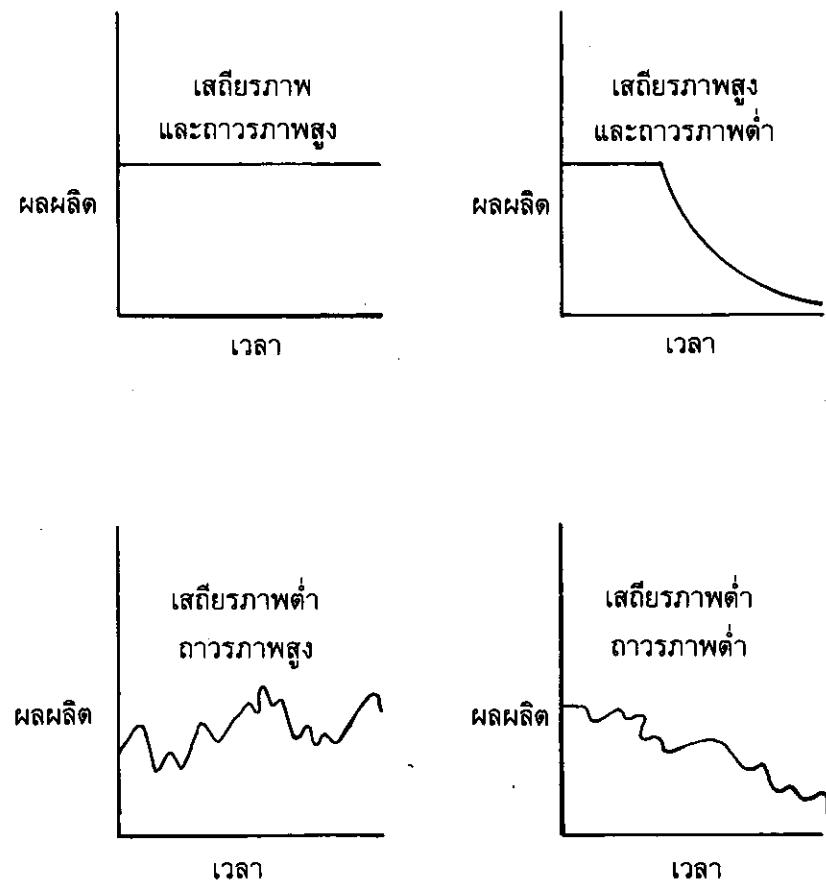
1. ผลิตภาพ (Productivity)
2. เสถียรภาพ (Stability)
3. ถาวรภาพ (Sustainability)
4. สมภาพ (Equitability)

และเราก็ทราบว่าคุณสมบัติเหล่านี้ คือสิ่งที่เราต้องนำมาพิจารณาประกอบการพัฒนาการเกษตรหรือชนบท แต่บางครั้งเราก็อาจจะใช้เวราะห่วงเสถียรภาพ และถาวรภาพว่าแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

MacKay (1988) ยกตัวอย่างว่า ความแปรปรวนของผลผลิตข้าวในเชิงสำคัญนั้น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย (เนื่องจากความแปรปรวนของฝน) และถึงเสถียรภาพต่ำ แต่ไม่จำเป็นว่า จะต้องมีถาวรภาพต่ำ แต่ผลผลิตข้าวโพดที่ลดลงเรื่อยๆ ในพื้นที่ลาดเทของภาคเหนือของประเทศไทย (เนื่องจากการชะล้างพังทลายของดิน) แสดงว่าถาวรภาพต่ำ

ในเมืองผลผลิต ถาวรภาพน่าจะหมายถึงความสามารถของระบบให้ระบบหนึ่งที่จะรักษาระดับ ผลผลิตไปได้ยาวนานเท่าได

เราสามารถแสดงความหมายของเสถียรภาพและถาวรภาพต่อเวลาในเมืองผลผลิตได้ดังนี้ (Marten, 1988)

ถาวรภาพของการเกษตรในระบบการทำฟาร์ม

ถ้าหากเราจะทำการวิจัยระบบการทำฟาร์มโดยเน้นถาวรภาพ มีปัจจัยสำคัญ 2 ประการที่เราควรจะให้ความสนใจคือ

1. กำหนดขอบเขตของการภาพ เนื่องจากความหมายของถาวรภาพของการเกษตรในปัจจุบันมีหลากหลาย เราอาจจะมองถาวรภาพเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งของระบบดังที่กล่าวมาแล้ว (Conway, 1985) ซึ่งการมองถาวรภาพตามแบบของ Conway ที่ให้ค่าจำกัดความว่า “หมายถึงความสามารถของระบบที่จะรักษาและดับผลผลิตเมื่อได้รับผลกระทบจากสภาวะที่ไม่เหมาะสม (Stress or perturbation)” ปัญหาของการมองถาวรภาพแบบนี้คือ เราจะวัดถาวรภาพได้ยาก เราไม่สามารถที่จะระบุนั้นเลิกล้มไปแล้ว แต่เราอาจคาดคะเนล่วงหน้าได้บ้าง เช่น การที่ผลผลิตลดลง ข้อดีของการมองถาวรภาพเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งของระบบก็คือ เราสามารถใช้กับตัววัดได้หลายอย่าง เช่น ผลผลิต รายได้ และยังสามารถใช้ได้กับระดับที่แตกต่างกันในระดับฟาร์ม ระดับภาค ระดับชาติ เป็นต้น

2. การมีส่วนร่วมของเกษตรกร การที่จะเน้นถ้าการภาพในการทำงานวิจัยระบบการทำฟาร์มนั้น สิ่งที่ต้องค่านึงถึง 2-3 ประการ คือ

2.1 ปัญหาของเกษตรกรส่วนมากเป็นปัญหาเฉพาะท้องถิ่น จึงเป็นเรื่องน่าห้ามยากที่จะพัฒนาวิธีการศึกษาปัญหาระดับฟาร์ม และทดสอบแนวทางแก้ปัญหาที่จะนำไปประยุกต์ใช้กับปัญหาในท้องถิ่น อีกด้วย

2.2 ปัญหาของการวิจัยถ้าการภาพของการเกษตรหลายอย่าง ต้องเน้นการศึกษาในทางกว้าง (Extensive) มากกว่าทางลึก (Intensive) ปัญหานี้ในงานวิจัยระบบการทำฟาร์มธรรมชาติ เรายังใช้การทดสอบหลายท้องที่เป็นแนวทางแก้ปัญหา แนวทางแบบเดียวกันนี้ ยังต้องมีการพัฒนาขึ้นมาเพื่อการศึกษาถ้าการภาพของการเกษตรโดยเฉพาะ

จาก 2 ประเด็นข้างต้น เราจำเป็นต้องเน้นการมีส่วนร่วมของเกษตรกร เราอาจจะต้องมองเกษตรกรว่าเป็นนักวิจัยโดยธรรมชาติ เพราะระบบการทำฟาร์มด้วยเดิมบางระบบยุ่งยากมากกว่าระบบการทำฟาร์มสมัยใหม่ การมีส่วนร่วมกับเกษตรกรในลักษณะของ “Participatory Research” ซึ่งมีลักษณะการทำงานใกล้ชิดกับเกษตรกรมากกว่าการวิจัยระบบการทำฟาร์ม อาจจะเป็นแนวทางที่น่าจะนำมาประยุกต์ใช้

ประเด็นที่ควรศึกษาถ้าการภาพ

ประเด็นที่จะนำมาศึกษาถ้าการภาพนั้น แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมหรือประเทศ ในที่นี้จะใช้ตัวอย่างสภาพแวดล้อมในนามาดำเนินการประดิษฐ์ที่ควรจะศึกษาถ้าการภาพ

1. นาอุ่นในเขตชลประทาน ในสภาพแวดล้อมนี้ส่วนใหญ่เกษตรกรจะลงทุนใช้พันธุ์ตัวปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืช ประเด็นที่น่าจะศึกษาถ้าการภาพ เช่น

1.1 ถาวรภาพของดิน (Soil sustainability)

1.2 ถาวรภาพของการจัดการศัตรูพืช (Sustainable pest management)

สำหรับประเด็นแรก ย่อมเป็นที่ทราบกันดีว่าการปลูกพืชเกือบทั้งหมดเป็นเขตชลประทาน ย่อมทำให้ความอุดมสมบูรณ์ของดินลดลงอย่างรวดเร็ว อาการขาดธาตุอาหารบางอย่างอาจจะเป็นเครื่องชี้ว่าถ้าการภาพของดินกำลังลดลง ดังนั้นจึงน่าจะมีการศึกษาความอุดมสมบูรณ์ของดินในระยะยาว ส่วนประเด็นที่สอง การใช้ยาปราบศัตรูพืชมากเกินไปนอกจากจะเป็นโทษต่อเกษตรกร ยังอาจมีผลต่อกลางที่ทำให้เกิดมลภาวะ รวมทั้งศัตรูพืชอาจจะสร้างภัยมีต้านทานขึ้นมาได้ การศึกษาแนวทางการจัดการศัตรูพืช ไม่ว่าจะเป็นการป้องกันกำจัดโดยวิธีชีวภาพ หรือการเปลี่ยนแปลงระบบการปลูกพืช โดยค่านึงถึงถ้าการภาพจึงเป็นเรื่องสำคัญเช่นกัน

2. นาอุ่นอาเสียนฟัน ในสภาพแวดล้อมนี้เสถียรภาพของการผลิตจะต่ำกว่านาลุ่มในเขตชลประทาน เนื่องจากความแปรปรวนของฝน ประเด็นที่น่าจะศึกษาถ้าการภาพอาจจะมีหลายอย่าง เช่น

2.1 การปรับปรุงดินโดยการลงทุนต่อ

2.2 การจัดการศัตรูพืชโดยการลงทุนต่อ

2.3 ระบบการปลูกพืชใหม่ก่อนหรือหลังนา

3. นาดอน นาดอนเป็นสภาพแวดล้อมที่มีปัญหามากกว่าอีกสองสภาพแวดล้อมที่กล่าวมาแล้ว เพราะว่าเสถียรภาพการผลิตยังต่ำ ปัญหาที่น่าจะได้รับความสนใจมากที่สุดคือ

3.1 เสถียรภาพของการผลิต

3.2 เทคโนโลยีชาวบ้าน เกษตรกรได้ใช้ความรู้ดั้งเดิมมาเป็นเวลานานในสภาพแวดล้อมนี้ การปรับปรุงหรือนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้าไปแทนอาจช่วยเพิ่มภาระภาพของการเกษตรในนาดอนได้

3.3 ความหลากหลายของระบบการปลูกพืช (Diversification) งานวิจัยระบบการปลูกพืช ประสบความสำเร็จระดับหนึ่งในการหารูปแบบการปลูกพืชใหม่ ๆ หรือปลูกพืชหลายครั้งในระบบชลประทาน แต่ส่วนใหญ่ในนาดอนหรือที่ดอนยังไม่ประสบผลสำเร็จนัก ปัญหาส่วนหนึ่งอยู่ที่การขาดพันธุ์พืชที่ปรับตัวได้ดีกับสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม การศึกษาถาวรภาพในระบบที่มีความหลากหลาย ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่น่าจะได้รับความสนใจ

สรุป

นักวิจัยระบบการทำฟาร์มมีโอกาสที่จะเป็นผู้นำในด้านการศึกษาถาวรภาพของการเกษตรได้มากกว่านักวิจัยเฉพาะสาขา ดังนั้นงานวิจัยระบบการทำฟาร์มในอนาคต การมองเพียงผลิตภัณฑ์หรือเสถียรภาพของระบบคงจะไม่เพียงพอ ถาวรภาพน่าจะเป็นประเด็นที่เราจะให้ความสนใจกัน ซึ่งอาจจะเริ่มตั้งแต่การกำหนดขอบเขตของถาวรภาพที่เห็นพ้องต้องกันในสถาบันต่าง ๆ และร่วมมือกันศึกษาปัญหาถาวรภาพของระบบนั้น ๆ อย่างจริงจังต่อไป

เอกสารอ้างอิง

MacKay, K.T. (1988) Sustainable agricultural systems issues for farming systems. Paper presented at the 19th Working Group Meeting of the Asian Rice Farming Systems Network, Held at Baguio, Philippines, 11-15 November 1988.

Marten, G.G. (1988) Productivity, stability, sustainability; equitability and autonomy as properties for agroecosystem assessment. Agricultural Systems 26: 291-316.